

සම්බාධකද නොතකා සිය නෘෂ්ඨික වැඩපිළිවෙළ ඉදිරියටම ගෙනයමින් සිටී. ඉරා-නයේ අන්තර්ජාල සම්බන්ධිත පරිගණක පද්ධති ඉලක්ක කර සයිබර් බෝම්බ පුහාරයක් එල්ල කෙරෙන්නේ එවැනි පසබිමකය. මේ සඳහා යොදාගැනනේ අන්තර්ජාල ආරක්ෂක පද්ධති සහ වෙනත් ආරක්ෂක උපකුමවලින් මිදී ඉලක්කගත පරිඝනක පද්ධතියක් සොයා ගොස් එය විනාශ කර දැමිය හැකි ආකාරයෙන් සකස්කරන ලද විශේෂ පරිගණක මෘදුකාංගයකි. ඉරානයේ පුථම නෘෂ්ඨික බලාගාරය ආරම්භ කර සති කිහිපයක් ඇතුළත එල්ල කළ මේ පුහාරයේ අරමුණ එම බලාගාරයේ පරිගණක පද්ධති විනාශකර දැමීම බවට විශ්වාස කෙරේ. එහෙත් _ පුතාරයෙන් සිය නෘෂ්ඨික වැඩපිළිවෙළට තානියක් නොවු බව ඉරානය පවසයි. යුද ඉතිහාසයේ මෙතෙක් වාර්තා වී ඇති කෲරතම පුහාරය ලෙස දෙවැනි ලෝක යුද්ධයේදී ඇමරිකාව ජපානයේ නිරෝෂිමා සහ නාගසාකී දෙනුවරට එල්ල කළ පරමානු බෝම්බ පුනාර හැදින්විය හැකිය. එය ලෝකයේ පුථම නෘෂ්ඨික පුහාරයද වේ. ලක්ෂ ගණනක් මිනිසුන් විනාඩ කීපයක් තුළ මරණයට පත්කරමින්ද බිලියන ගනනක දේපොළ සන්බන් බවට පත්කරමින්ද එල්ල කරන ලද මේ පුනාරයේ 65 වන සැමරුම සිදකරුනේ අගෝස්ත 06 දිනය. ඉන් මාසය-ක් ගිය තැන ලෝකයේ පුථම සයිබර් බෝම්බ පුහාරය එල්ල වන්නේද ඇමරිකාවෙනි.

සැප්තැම්බර් 22 දා ඉරාන ජනපතිවරයා නිව්යෝක්ති මුළුදෙන 65 වැනි එක්සත් ජාතීන්ගේ සමුළුව ඇමතුයේ මෙදෙස දෙරට අතර බලවත් ව්රසකයක් මෝරා තිබ්යදීය. එදින ඉරාන ජනාධිපතිවරයා කළ කතාව

ඇමරිකාවේ ඉරාන විරෝධය තවදුරටත් නීවීර කරවන්නක් විය. 2001 සැප්තැම්බර 11 දින ඇමරිකාවේ ලෝක වෙළෙඳ මධ්‍යස්ථානයට එල්ල කෙරුණු අල්කයිඩා පුහාරය ඇමරිකාව විසින්ම එල්ල කරගත්තක් බව ඉරාන ජනාධිපතිවරයා සිය කතාව අතරතුර පැවසීය. ඉරාන ජනාධිපතිවරයාගේ කතාව ඇමරිකාවට සහ බටහිර ලෝකයේ සෙසු රටවලට ඉවසුම නොදුන් තරම කෙතෙක්ද යත් සමුළුවේ අසුන්ගෙන සිටි සැළකිය යුතු පිරිසක් ඉන් පිටව හියහ. ඇමරිකා ජනාධිපති ඔබාමා පවා පසුව ඉරාන ජනාධිපතිවරයාගේ පුකාශ දැබීව හෙළා

මෙවර විශ්ව වියමන අවසන් කරන්නට මා තෝරාගන්නේ තවත් සපත්තු පාරකි. පසුනිය මාස කීපය තිස්සේම ලෝකයේ වීවිධ රටවල් ඔස්සේ ඉදිරියට මන පුවනතාව වී ඇත්තේ මේ සපත්තු පාරවල්ය. මෙවර සපත්තු පාර ගැන වාර්තා වෙන්නේ ඉසියෙනි. එරට අගමැති ජෝර්ජ් පැපැත්ඩෝට සැප්තැම්බර් 11 සපත්තු පුනාරය එල්ල කෙරෙන්නේ ඉසියේ තෙසලනෝකි හි පැවැති ජාතෘන්තර වෙළඳ පුදර්ශනයකදිය. 59 හැවරිදි වෛදාවරයෙකු වූ පුනාරකයා පසුව පොලිස් අත්අඩංගුවට

Questions of Torture

"Why?" the innocent voice of my nephew asked, only this time I had enough. My fingers clenched the book knowing that I could have been having the time of my life at my best mate's party. But instead I was stuck with a three year old kid asking questions that had no answers.

He sat comfortably on his bed watching me with his large brown eyes expecting my truthful answer. What am I suppose to do? I didn't know the answer. Yet again I was forced to lie.

It had been like that since the beginning. After he had enough annoying the life out of me, he had promised to go to sleep if I read a story to him. I agreed not knowing how awful it would become.

I reluctantly picked up the smallest story I could find and started reading.

"Humpty Dumpty sat on the wall," I read aloud, overjoyed by the shortness of the nursery rhyme but then the questions came.

"Why?" my nephew asked.

"Why what?" I asked confused by the unexpected question.

"Why did Humpty sat on the wall?" My mind went blank. There was no answer for this. I doubt even the author knew it. My nephew stared at me and I knew I could not let that innocent face down. I had to make it up.

"Ah... He was tired after taking a walk in the park and couldn't find anywhere else to sit," I replied making sure I didn't leave anything else to question. I continued the story, "Humpty Dumpty had great fall."

"Why? Why did Humpty fall off the wall?" he asked again like

he had prepared it. I was getting wrestles. I wasn't supposed to be here. I am 18 and not suppose to be babysitting a kid. I took a deep breath to settle my anger.

"A nasty spider had scared him so he fell," I answered. "Ok?" and he nodded, so I continued, "All the King's horses and all the King's men couldn't put Humpty together again," I finished satisfied by the quick conclusion but my nephew wasn't finished.

"How come the King's horses and men couldn't put Humpty together again?" Every muscle in my body wanted to leave. My mind screamed in frustration but I had to resist. With a struggle I replied to his question.

"He broke into too many little pieces and they didn't have glue." The statement was partially true in the sense that it was the way I imagined it as a little boy.

"Does that mean he died?" I nodded realising how overrated the rhyme was, "Would I fall apart if I fell down?" he asked another.

"No," I replied still blowing steam out of my ears but at least he had reduced down to short answer questions. However it did not last long.

"Why?"

"Why what?" I asked as I clenched the book and began to cower behind it preparing for the worst.

"Why wouldn't I fall apart if Humpty did?" I tightened my jaw to stop myself from crying out in anger. This was torture. How many more questions could he have up his sleeve? I fought to keep my body in control and as I struggled I saw something from the corner of my eyes. A wide, evil grin had spread across his face. My temper rose out of control as I realised what he had been doing. He knew! He knew from the very start! He knew the questions were torturing me and he only did it to annoy me. My temper reached its peak. I stormed out of the room before I did something I will regret. What did I ever do to deserve this?

Piyath Dissanayake

Grade 9

Mount Waverley Secondary College

වික්ටර් රත්නායක පුසංගය

ජනවාරි 30 වන දා සවස 6 ට මෙල්බන් ආර්ට් සෙන්ටර් හිදී පැවැත්වෙයි වැඩි විස්තර සඳහා ගාමිණී කරව්දෙණිය 0403 125 598 හෝ 0412 601 177 අමතුන්න

www.luxcelentertainment.com.au

Experienced Teacher

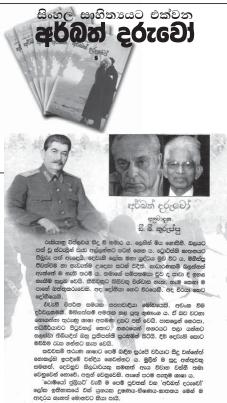
offers science tuition for year 7 to year 10.

Contact : Sriya on 0413 444 908

族族族族族族族族族族族族族

සන්නස අන්තර්ජාලයෙන් කියවන්න www.sannasa.net

302-302-302-302-302-302-302-302-

සෝවියට් ලේඛක ඇනටොලි රයිබකොෆ් ගේ Children of The Arabat නවකතාව "අර්බත් දරුවෝ" නමින් පුවිණ ගත්කරු ඞී බී කුරුප්පු මහතා අහින් සිංහලයට පරිවර්තනය වී ඇත. රුසියානු විප්ලවයේ පුරෝගාමියා වන ලෙනින්ගේ අභාවයට පසුව බලයට පත් වන ස්වැලින් ගේ පාලන යුගය පසුබිම් කරගත් කොටස් 5 කින් යුත් දැවැන්ත පරිවර්තනයක් වන "අර්බත් දරුවෝ" ඇස් ගොඩගේ සහ සහෝදරයන්ගේ පුකාගයකි.